

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 28/10 87. Første behandling 4/11 87. Betænkning 26/1 88. Anden behandling 29/1 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 108 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til undervisnings- og forskningsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om Danmarks deltagelse i internationalt forskningssamarbejde og stigningstakten heri, fordelt på nordisk samarbejde, EF-samarbejde, Eureka og andre internationale samarbejdsorganisationer?«

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/12 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/12 87).

Begrundelse

Rahbæk Møller (SF):

Danmarks udgifter til deltagelse i internationalt forskningssamarbejde andrager efterhånden 10 pct. af de samlede forskningsudgifter. Alt tyder på, at denne udvikling fortsætter. Det er ikke i sig selv et problem; tværtimod støttes det fra alle sider i det politiske spektrum, at Danmark er en aktiv deltager i international forskning. Men det må ikke overses, at selv om beløbene tilsyneladende endnu er små, er den styrende effekt ganske betydelig, fordi forskningsinstitutionerne herhjemme er så udhungrede.

Derfor er det bekymrende, at Danmarks deltagelse er sket på ad hoc-vis uden nogen samlet vurdering af de forskningspolitiske prioriteringer, vi dermed har foretaget. Vi har således følt, at der var behov for en sådan samlet vurdering, og har derfor bedt om denne debat.

Besvarelse

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Af al den forskning, der foregår i hele verden, tegner dansk forskning sig for en halv procent. Danmark er derfor helt afhængigt af at kunne trække på den viden, der opnås verden over. Derfor skal vi deltage med fuld musik i det internationale forskningssamarbejde.

Hvis forskningen skal være noget værd, må niveauet være internationalt; forskningen er nemlig vore antenner over for den omgivende verden. Derfor må danske forskningssteder være i bedst mulig kontakt med de bedste forskningsmiljøer i andre lande. Det nye forskerakademi har bl.a. netop til opgave at fremme en sådan kontakt.

Men et lille land kan selvfølgelig ikke være med i alt, og derfor er det oplagt, at de nordiske lande, hvis det er muligt, skal gå sammen om at tegne en andel i de store internationale forskningsfaciliteter og derved sikre nordiske forskere adgang, sådan som det nu er blevet tilfældet i bl.a. det nordiske optiske teleskop i det såkaldte Ocean Drilling Project og i Det Europæiske Synkrotronstrålingscenter.

Ser vi på det nordiske budget, og ser vi på forskningsdelen af det nordiske budget, er det sådan, at Danmark bidrager med 20 pct. eller 52 mio. kr. til det samlede nordiske forskningsbudget, som i alt er på 260 mio. kr. Som eksempel fra det nordiske samarbejde kan jeg nævne Nordisk Institut for Teoretisk Atomfysik og Nordisk Ministerråds forskerkurser.

Ved siden af det nordiske forskningsbudget sker der et samarbejde mellem de nordiske forskningsråd på adskillige felter.

Når det gælder EF-forskningen, er det glædeligt at se, at det er lykkedes – og jeg kan vel godt sige, at det er lykkedes Danmark – at få de øvrige nordiske lande med i en lang række af de allerstørste EF-projekter. Det gælder ESPRIT, RACE, BRITE, kort sagt alle de store og betydningsfulde projekter. De nordiske lande er med, og det mener jeg er en sejr for dansk EF-politik.